Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 23. januára 2014*

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Slovná ochranná známka WESTERN GOLD — Námietka majiteľa národných slovných ochranných známok, medzinárodnej slovnej ochrannej známky a slovnej ochrannej známky Spoločenstva WeserGold, Wesergold a WESERGOLD“

Vo veci C-558/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 4. decembra 2012,

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: A. Pohlmann, splnomocnený zástupca,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG, predtým Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, so sídlom v Rintelne (Nemecko), v zastúpení: T. Melchert, Rechtsanwalt,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Lidl Stiftung & Co. KG, so sídlom v Neckarsulme (Nemecko), v zastúpení: M. Wolter a A. K. Marx, Rechtsanwälte,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia E. Levits a M. Berger,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 21. septembra 2012, Wesergold Getränkeindustrie/ÚHVT – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (T-278/10, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 24. marca 2010 (vec R 770/2009-1) týkajúce sa námietkového konania medzi spoločnosťami Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG a Lidl Stiftung & Co. KG (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

2 Článok 8 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1), nazvaný „Relatívne dôvody zamietnutia“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, nebude zapísaná:

…

b) ak pre jej zhodnosť alebo podobnosť so skoršou ochrannou známkou a zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená; pravdepodobnosť zámeny zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

3 Dňa 23. augusta 2006 podala spoločnosť Lidl Stiftung & Co. KG (ďalej len „Lidl Stiftung“) na ÚHVT prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na základe nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), teraz nahradeného nariadením č. 207/2009.

4 Prihlasovanou ochrannou známkou je slovné označenie „WESTERN GOLD“.

5 Výrobky, pre ktoré bol zápis požadovaný, patria do triedy 33 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu t. j. „Liehoviny, najmä whisky“.

6 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 3/2007 z 22. januára 2007.

7 Spoločnosť Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (ďalej len „Wesergold Getränkeindustrie“), ktorej práva a povinnosti boli prevedené na spoločnosť riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (ďalej len „riha WeserGold Getränke“), podala 14. marca 2007 na základe článku 42 nariadenia č. 40/94, ktorého ustanovenia prebral článok 41 nariadenia č. 207/2009, námietku proti zápisu predmetnej ochrannej známky pre výrobky uvedené v bode 5 tohto rozsudku.

8 Táto námietka bola založená na rôznych skorších ochranných známkach.

9 Prvou uvedenou skoršou ochrannou známkou bola slovná ochranná známka Spoločenstva WeserGold, ktorej prihláška bola podaná 3. januára 2003 a bola zapísaná 2. marca 2005 pod číslom 2994739, ktorá označuje tovary patriace do tried 29, 31 a 32 a pre každú z týchto tried zodpovedá tomuto popisu:

— trieda 29: „Konzervované, sušené a varené ovocie a zelenina; potravinárska želatína, džemy, kompóty; mliečne výrobky, t. j. jogurtové nápoje obsahujúce predovšetkým jogurt, ale aj ovocnú alebo zeleninovú šťavu“,

— trieda 31: „Čerstvé ovocie“ a

— trieda 32: „Minerálne a sýtené vody; iné nealkoholické nápoje, t. j. limonády, sódy a koly; ovocné šťavy a ovocné nápoje, zeleninové šťavy a zeleninové nápoje; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“.

10 Druhou uvedenou skoršou ochrannou známkou bola nemecká slovná ochranná známka WeserGold, ktorej prihláška bola podaná 26. novembra 2002 a bola zapísaná 27. februára 2003 pod číslom 30257995, ktorá označuje tovary patriace do tried 29, 31 a 32 a pre každú z týchto tried zodpovedá tomuto opisu:

— trieda 29: „Konzervované, sušené a varené ovocie a zelenina; potravinárska želatína, džemy, kaše; mliečne výrobky, t. j. nápoje na báze jogurtu obsahujúce predovšetkým jogurt, ale aj ovocnú alebo zeleninovú šťavu“,

— trieda 31: „Čerstvé ovocie“ a

— trieda 32: „Minerálne a sýtené vody; iné nealkoholické nápoje, t. j. limonády, sódy a koly; ovocné šťavy a ovocné nápoje, zeleninové šťavy a zeleninové nápoje; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“.

11 Treťou uvedenou skoršou ochrannou známkou bola medzinárodná slovná ochranná známka Wesergold č. 801149, ktorej prihláška bola podaná 13. marca 2003 s účinkami v Českej republike, Dánsku, Španielsku, Francúzsku, Taliansku, Maďarsku, Rakúsku, Poľsku, Portugalsku, Slovinsku, Švédsku, Spojenom kráľovstve a v krajinách Beneluxu, označujúca tovary patriace do tried 29, 31 a 32 a ktorej opis zodpovedá opisu uvedenému v bode 10 tohto rozsudku.

12 Štvrtou uvedenou skoršou ochrannou známkou bola nemecká slovná ochranná známka WESERGOLD, ktorej prihláška bola podaná 12. júna 1970 a bola zapísaná 16. februára 1973 pod číslom 902472, pričom jej platnosť bola obnovená 13. júna 2000, označujúca tovary patriace do triedy 32 a zodpovedajúca tomuto opisu: „Jablčné mušty, limonády, minerálne vody, zeleninové šťavy ako nápoje, ovocné šťavy“.

13 Piatou uvedenou skoršou ochrannou známkou bola poľská slovná ochranná známka WESERGOLD, ktorej prihláška bola podaná 26. júna 1996 a bola zapísaná 11. mája 1999 pod číslom 161413, ktorá označuje tovary patriace do triedy 32 a zodpovedá tomuto opisu: „Minerálne vody a pramenité vody; stolové vody, nealkoholické nápoje; ovocné šťavy, ovocné nektáre, ovocné sirupy, zeleninové šťavy, zeleninové nektáre, malinovky, osviežujúce nápoje, nápoje z ovocných štiav, limonády, sýtené nápoje, minerálne nápoje, ľadové čaje, ochutené minerálne vody, minerálne vody s ovocnou šťavou – všetky uvedené nápoje tiež v diétnom prevedení bez lekárskeho účelu“.

14 Dôvodom uvádzaným na podporu námietky podanej spoločnosťou Wesergold Getränkeindustrie bol dôvod uvedený v článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, ktorého ustanovenia prebral článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

15 Námietkové oddelenie ÚHVT (ďalej len „námietkové oddelenie“) vyhovelo 11. júna 2009 tejto námietke a zamietlo prihlášku predmetnej ochrannej známky Spoločenstva. Z dôvodu hospodárnosti konania námietkové oddelenie obmedzilo preskúmanie námietky len na skoršiu slovnú ochrannú známku Spoločenstva, v prípade ktorej sa nevyžadoval dôkaz o riadnom používaní.

16 Spoločnosť Lidl Stiftung podala 13. júla 2009 proti rozhodnutiu námietkového oddelenia odvolanie na ÚHVT podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.

17 Sporným rozhodnutím prvý odvolací senát ÚHVT (ďalej len „odvolací senát“) vyhovel odvolaniu a zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia. Zastával názor, že príslušná skupina verejnosti sa skladá zo širokej verejnosti Európskej únie. Tovary, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, patriace do triedy 33, t. j. „liehoviny, najmä whisky“, nie sú podobné tovarom, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky patriace do tried 29 a 31. Medzi tovarmi, na ktoré sa vzťahuje táto ochranná známka, patriacimi do triedy 33 a tovarmi, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, patriacimi do triedy 32 je nízky stupeň podobnosti. Kolidujúce označenia sa vyznačujú priemerným stupňom vizuálnej a fonetickej podobnosti, sú však z pojmového hľadiska odlišné. Pokiaľ ide o rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok, odvolací senát v podstate zastával názor, že táto rozlišovacia spôsobilosť je o niečo nižšia než priemerná rozlišovacia spôsobilosť z dôvodu výskytu výrazu „gold“, ktorý má nízku rozlišovaciu spôsobilosť. Nakoniec odvolací senát uviedol, že zo zváženia všetkých okolností prejednávanej veci v rámci posúdenia pravdepodobnosti zámeny vyplýva, že medzi kolidujúcimi označeniami neexistuje pravdepodobnosť zámeny.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

18 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. júna 2010 podala spoločnosť Wesergold Getränkeindustrie žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.

19 Na podporu svojej žaloby uvedená spoločnosť uvádza štyri žalobné dôvody založené jednotlivo na porušení článku 8 ods. 1 písm. b), článku 64, článku 75 druhej vety a subsidiárne článku 75 prvej vety nariadenia č. 207/2009.

20 Všeobecný súd preskúmal iba prvý z týchto žalobných dôvodov.

21 Všeobecný súd v bodoch 24 a 25 napadnutého rozsudku v podstate uviedol, že príslušnú skupinu verejnosti tvorí priemerný spotrebiteľ Únie.

22 Pokiaľ ide o porovnanie dotknutých tovarov, Všeobecný súd sa v bode 41 napadnutého rozsudku domnieval, že liehoviny, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, a nealkoholické nápoje, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, sa vyznačujú len nízkym stupňom podobnosti.

23 Pokiaľ ide o porovnanie kolidujúcich označení, Všeobecný súd sa v bodoch 47 a 50 napadnutého rozsudku domnieval, že tieto označenia sa z vizuálneho a fonetického hľadiska vyznačujú priemerným stupňom podobnosti, a v bode 56 tohto rozsudku sa domnieval, že sú pojmovo odlišné.

24 V bode 58 uvedeného rozsudku tak dospel k záveru, že kolidujúce označenia sú celkovo odlišné, a to aj napriek ich vizuálnej a fonetickej podobnosti.

25 Všeobecný súd tiež preskúmal posúdenie odvolacieho senátu týkajúce sa rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok, ktoré spochybnila spoločnosť Wesergold Getränkeindustrie.

26 Pokiaľ ide o rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním, Všeobecný súd v bodoch 65 až 68 napadnutého rozsudku preskúmal vyjadrenie podané spoločnosťou Wesergold Getränkeindustrie námietkovému oddeleniu, ako aj vyjadrenie podané touto spoločnosťou odvolaciemu senátu. Všeobecný súd v bode 70 tohto rozsudku konštatoval, že spoločnosť Wesergold Getränkeindustrie vo svojej obhajobe pred odvolacím senátom výslovne neuviedla tvrdenia, pokiaľ ide o rozlišovaciu spôsobilosť zvýšenú používaním skorších ochranných známok, pričom sa obmedzila na to, že odkázala na svoje písomnosti pred námietkovým oddelením, ktoré však obsahovali tvrdenie podložené dôkazmi, podľa ktorého majú skoršie ochranné známky rozlišovaciu spôsobilosť zvýšenú používaním.

27 Všeobecný súd v bodoch 71 a 72 napadnutého rozsudku v podstate uviedol, keď vychádzal z článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, že odvolací senát mal na základe odvolania, ktoré mu bolo podané, pristúpiť k novému úplnému preskúmaniu tak právneho, ako aj skutkového základu námietky, a že bol preto povinný preskúmať všetky tvrdenia uvedené spoločnosťou Wesergold Getränkeindustrie pred námietkovým oddelením. Keďže sa spoločnosť Wesergold Getränkeindustrie počas konania pred námietkovým oddelením odvolala na rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním, nemohol odvolací senát podľa Všeobecného súdu zastávať názor, že táto spoločnosť neuviedla zvýšenie rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok vyplývajúce z ich používania.

28 V bode 73 tohto rozsudku Všeobecný súd však dospel k záveru, že odvolací senát nesprávne uplatnil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

29 V bodoch 82 a 83 uvedeného rozsudku Všeobecný súd v podstate rozhodol, že odvolací senát tým, že nepreskúmal dôvodnosť tvrdení a dôkazov uvedených spoločnosťou Wesergold Getränkeindustrie vo veci rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok zvýšenej používaním, nezanalyzoval faktor, ktorý je potenciálne relevantný pri celkovom posúdení existencie pravdepodobnosti zámeny medzi ochrannou známkou, o ktorej zápis sa žiada, a skoršími ochrannými známkami, a z toho dôvodu porušil podstatné formálne náležitosti, čo musí viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia.

30 V dôsledku toho Všeobecný súd vyhovel prvému žalobnému dôvodu spoločnosti Wesergold Getränkeindustrie a zrušil sporné rozhodnutie bez toho, aby sa vyjadril k ostatným žalobným dôvodom, ktoré táto spoločnosť uviedla.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

31 Vo svojom odvolaní ÚHVT navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok a

— zaviazal spoločnosť riha WeserGold Getränke na náhradu trov konania súvisiacich s prvostupňovým a odvolacím konaním.

32 Spoločnosť riha WeserGold Getränke navrhuje zamietnuť odvolanie a zaviazať ÚHVT na náhradu trov konania.

33 Spoločnosť Lidl Stiftung navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a zaviazal spoločnosť riha WeserGold Getränke na náhradu trov konania súvisiacich s prvostupňovým a odvolacím konaním.

O odvolaní

34 Na podporu svojho odvolania ÚHVT uvádza tri odvolacie dôvody založené na porušení po prvé článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, po druhé článku 76 ods. 1 tohto nariadenia v spojení s jeho článkom 64 ods. 1 a po tretie ustálenej judikatúry, podľa ktorej pochybenie nemôže viesť k zrušeniu rozhodnutia, ak na rozhodnutie zjavne nemá nijaký vplyv.

Argumentácia účastníkov konania

35 Svojím prvým odvolacím dôvodom, ktorý podporuje aj spoločnosť Lidl Stiftung, ÚHVT vytýka Všeobecnému súdu nesprávny výklad článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 v rozsahu, v akom tento súd rozhodol, že odvolací senát mal preskúmať rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním napriek konštatovaniu, že predmetné ochranné známky sú celkovo odlišné. Podobnosť označení však predstavuje nevyhnutnú podmienku existencie pravdepodobnosti zámeny v zmysle uvedeného článku 8 ods. 1 písm. b). Ak sú teda kolidujúce označenia celkovo odlišné, nie je podľa ÚHVT nevyhnutné preskúmať prípadnú rozlišovaciu spôsobilosť zvýšenú intenzívnym používaním ochrannej známky, na ktorej je námietka založená. Odvolávajúc sa najmä na rozsudok z 12. decembra 2004, Vedial/ÚHVT (C-106/03 P, Zb. s. I-9573, bod 51), ÚHVT tvrdí, že takýto výklad je navyše v súlade s ustálenou judikatúrou.

36 Spoločnosť Lidl Stiftung, ktorá sa opiera o uznesenie zo 14. marca 2011, Ravensburger/ÚHVT (C-370/10 P, bod 50), dodáva, že pri preskúmaní pravdepodobnosti zámeny musí byť každé kritérium najprv preskúmané samostatne, a to bez ohľadu na existenciu alebo stupeň intenzity ostatných podmienok, a že zvýšená rozlišovacia spôsobilosť skoršej ochrannej známky nemôže vyvážiť neexistenciu podobnosti kolidujúcich ochranných známok.

37 ÚHVT a spoločnosť Lidl Stiftung sa preto domnievajú, že Všeobecný súd nesprávne zrušil sporné rozhodnutie z dôvodu, že odvolací senát nepreskúmal rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním, lebo podmienka *sine qua non* existencie pravdepodobnosti zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nebola splnená.

38 Spoločnosť riha WeserGold Getränke sa domnieva, že prvý odvolací dôvod je nedôvodný, lebo posúdenie Všeobecného súdu, pokiaľ ide o neexistenciu podobnosti medzi predmetnými ochrannými známkami, predstavovalo predbežný záver, ktorý mal byť ešte konfrontovaný s otázkou rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok. Podľa nej nemožno koncepčnú podobnosť ochranných známok posúdiť bez zohľadnenia ich rozlišovacej spôsobilosti. Dojem, ktorý si verejnosť vytvorí v súvislosti s ochrannou známkou, sa totiž môže odlišovať v závislosti od skutočnosti, či sú určité prvky ochrannej známky viac prítomné v mysli verejnosti z dôvodu konceptu, na ktorý sa odvolávajú, alebo známosti, ktorú nadobudli ako ochranná známka.

39 Spoločnosť riha WeserGold Getränke sa okrem toho domnieva, že žiadna ustálená judikatúra nemôže podporovať názor ÚHVT.

Posúdenie Súdnym dvorom

40 Svojím prvým odvolacím dôvodom ÚHVT v podstate Všeobecnému súdu vytýka, že zrušil sporné rozhodnutie z dôvodu, že odvolací senát nepreskúmal rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním, aj keď predtým konštatoval, že kolidujúce ochranné známky nie sú podobné.

41 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 pravdepodobnosť zámeny predpokladá súčasne zhodnosť alebo podobnosť ochrannej známky, ktorá je predmetom prihlášky, so skoršou ochrannou známkou a zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo

služieb uvedených v prihláške s tými, pre ktoré bola zapísaná skoršia ochranná známka, a že ide o kumulatívne podmienky (rozsudky Vedial/ÚHVT, už citovaný, bod 51, a z 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, C-234/06 P, Zb. s. I-7333, bod 48).

42 Na rozdiel od tvrdenia spoločnosti riha WeserGold Getränke je judikatúra Súdneho dvora v tejto súvislosti ustálená. Táto judikatúra totiž veľakrát pripomenula, že v prípade neexistencie podobnosti medzi skoršou ochrannou známkou a prihlasovanou ochrannou známkou na konštatovanie nebezpečenstva zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými známkami nepostačuje zvýšená rozlišovacia spôsobilosť skoršej ochrannej známky a zhodnosť alebo podobnosť dotknutých tovarov a služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. septembra 2010, Calvin Klein Trademark Trust/ÚHVT, C-254/09 P, Zb. s. I-7989, bod 53 a citovanú judikatúru).

43 Okrem toho v uznesení zo 4. marca 2010, Kaul/ÚHVT (C-193/09 P), Súdny dvor odmietol ako zjavne nedôvodný žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa údajne dopustil Všeobecný súd, keď rozhodol, že námietka založená na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 môže byť v niektorých prípadoch zamietnutá na základe samotného preskúmania podobnosti predmetných ochranných známok, a teda najmä bez preskúmania prípadnej vysokej rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky. Súdny dvor v podstate v bode 45 tohto uznesenia rozhodol, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že vzhľadom na skutočnosť, že odvolací senát ÚHVT dospel k záveru, že príslušná skupina verejnosti nemôže v žiadnom prípade považovať dané ochranné známky za podobné, odvolací senát z toho mohol správne vyvodiť, že akákoľvek pravdepodobnosť zámeny je vylúčená, a to bez toho, aby bolo nevyhnutné v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny vopred preskúmať najmä prípadnú vysokú rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannej známky.

44 Podobnosť predmetných ochranných známok tak predstavuje nevyhnutnú podmienku na účely posúdenia existencie pravdepodobnosti zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Neexistencia podobnosti medzi kolidujúcimi ochrannými známkami preto znemožňuje uplatnenie tohto článku 8.

45 Rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky zvýšená používaním teda predstavuje okolnosť, ktorú treba zohľadniť pri posúdení, či je podobnosť medzi označeniami alebo medzi tovarmi a službami dostatočná na to, aby vyvolala pravdepodobnosť zámeny (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Zb. s. I-5507, bod 24).

46 V prejedávanej veci však úvaha Všeobecného súdu vychádzala z nesprávneho výkladu článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

47 Hoci sa v bode 58 napadnutého rozsudku Všeobecný súd domnieval, že kolidujúce označenia sú celkovo odlišné, a to aj napriek ich vizuálnej a fonetickej podobnosti, chcel, pokiaľ ide o zákonnosť sporného rozhodnutia, vyvodiť právne následky z toho, že odvolací senát nepreskúmal rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok. V bodoch 70 až 72 tohto rozsudku tak uviedol, že tento senát bol povinný preskúmať rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním v súlade s článkom 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, čo neurobil. Všeobecný súd v dôsledku toho v bode 82 uvedeného rozsudku rozhodol, že z tohto pochybenia vyplýva, že odvolací senát nepreskúmal faktor, ktorý je potenciálne relevantný pri celkovom posúdení existencie pravdepodobnosti zámeny, a v bode 83 to istého rozsudku uviedol, že takého pochybenie predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí, čo musí viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia.

48 Všeobecný súd tak tým, že zastával názor, že skutočnosť, že odvolací senát nevykonal analýzu rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok zvýšenej používaním, spôsobuje neplatnosť sporného rozhodnutia, od odvolacieho senátu požadoval, aby preskúmal skutočnosť, ktorá nebola na účely posúdenia pravdepodobnosti zámeny medzi kolidujúcimi známkami v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) relevantná. Keďže Všeobecný súd predtým konštatoval, že predmetné ochranné známky sú

celkovo odlišné, akákoľvek pravdepodobnosť zámeny bola vylúčená a prípadná existencia rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok zvýšenej používaním nemohla vyvážiť neexistenciu podobnosti uvedených ochranných známok.

49 Za týchto okolností ÚHVT dôvodne tvrdí, že v napadnutom rozsudku došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu pri výklade článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

50 Z vyššie uvedeného vyplýva, že bez toho, aby bolo potrebné skúmať ďalšie dva odvolacie dôvody, napadnutý rozsudok musí byť zrušený v rozsahu, v akom v ňom Všeobecný súd rozhodol, že odvolací senát bol povinný preskúmať rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním, a zrušil tak sporné rozhodnutie z tohto dôvodu, a to napriek tomu, že predtým konštatoval, že kolidujúce ochranné známky nie sú podobné.

O návrhu na nahradenie odôvodnenia

Argumentácia účastníkov konania

51 Spoločnosť riha WeserGold Getränke namieta voči niektorým aspektom napadnutého rozsudku bez toho, aby vyslovene navrhovala nahradenie odôvodnenia tohto rozsudku, pričom zdôrazňuje, že uvedený rozsudok nezasahuje do jej právneho postavenia.

52 Po prvé, pokiaľ ide o podobnosť výrobkov, spoločnosť riha WeserGold Getränke Všeobecnému súdu vytýka, že v bode 35 napadnutého rozsudku zamietol dodatočné dôkazy, ktoré mu predložila na preukázanie skutočnosti, že mnohí výrobcovia liehovín vyrábajú aj nealkoholické nápoje a mnohí výrobcovia džúsov vyrábajú alkoholické nápoje. Všeobecný súd tiež nezohľadnil skutočnosť, že miešané nápoje sú v zmysle článku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1576/89 (Ú. v. EÚ L 39, s. 16) považované za liehoviny, takže tieto nápoje mali byť porovnané s nealkoholickými nápojmi označenými skoršími ochrannými známkami.

53 Po druhé, pokiaľ ide o pojmovú podobnosť kolidujúcich ochranných známok, spoločnosť riha WeserGold Getränke Všeobecnému súdu vytýka, že dostatočne neodôvodnil záver, podľa ktorého pojmové rozdiely medzi týmito ochrannými známkami neutralizujú ich fonetické a vizuálne podobnosti.

54 Po tretie spoločnosť riha WeserGold Getränke v podstate Všeobecnému súdu vytýka, že preskúmal len jednu zo skorších ochranných známok a neposúdil ostatné ochranné známky, ktoré uviedla na podporu svojej námietky.

Posúdenie Súdnym dvorom

55 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je predpokladom prípustnosti návrhu na nahradenie odôvodnenia existencia záujmu na konaní v tom zmysle, že návrhom musí byť možné získať výhodu pre účastníka konania, ktorý ho podal. Tak to môže byť v prípade, ak návrh na nahradenie odôvodnenia predstavuje obranu proti dôvodu uvedenému navrhovateľom (rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, bod 42 a citovaná judikatúra).

56 Pokiaľ ide o prvý návrh týkajúci sa odôvodnenia podobnosti výrobkov označených kolidujúcimi ochrannými známkami, je potrebné uviesť, že tento návrh nepredstavuje obranu proti odvolaciemu dôvodu uvedenému ÚHVT, lebo tento dôvod sa týka posúdenia Všeobecného súdu vzťahujúceho sa na povinnosť odvolacieho senátu preskúmať rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok

zvýšenú používaním. Takýto návrh preto nemôže spochybniť zrušenie napadnutého rozsudku. Z toho vyplýva, že spoločnosť riha WeserGold Getränke nemá záujem na podaní uvedeného návrhu, ktorý je preto neprípustný.

57 Pokiaľ ide o druhý návrh týkajúci sa odôvodnenia pojmovej podobnosti kolidujúcich ochranných známok, je tiež potrebné konštatovať, že nepredstavuje obranu proti odvolaciemu dôvodu uvedenému ÚHVT, keďže tento dôvod smeruje k spochybneniu posúdenia Všeobecného súdu týkajúceho sa povinnosti odvolacieho senátu preskúmať rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním. Ani takýto návrh teda nemôže spochybniť zrušenie napadnutého rozsudku. Z toho vyplýva, že spoločnosť riha WeserGold Getränke nemá záujem na podaní tohto návrhu, ktorý je preto neprípustný.

58 Pokiaľ ide o tretí návrh, za predpokladu, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že preskúmal len jednu zo skorších ochranných známok, ktorú okrem toho spoločnosť riha WeserGold Getränke neuvádza, tento návrh nemôže neutralizovať zrušenie napadnutého rozsudku, lebo by sa nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, v každom prípade týkalo skoršej ochrannej známky, ktorá bola podľa spoločnosti riha WeserGold Getränke predmetom posúdenia Všeobecného súdu. Takýto návrh na nahradenie odôvodnenia preto nemôže predstavovať obranu proti odvolacím dôvodom uvedeným ÚHVT ani priniesť výhodu, ktorá môže zakladať záujem na konaní. Uvedený návrh je teda neprípustný.

59 Z toho vyplýva, že návrh na nahradenie odôvodnenia, ktorý podala spoločnosť riha WeserGold Getränke, je potrebné zamietnuť ako neprípustný.

O vrátení veci na Všeobecný súd

60 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. V danej veci môže vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu.

61 Vzhľadom na to, že Všeobecný súd preskúmal len prvý zo štyroch žalobných dôvodov, ktoré spoločnosť riha WeserGold Getränke uviedla na podporu svojej žaloby, Súdny dvor sa domnieva, že stav prejednávanej veci nedovoľuje, aby sám vydal konečný rozsudok. Je preto opodstatnené vrátiť vec Všeobecnému súdu.

O trovách

62 Vzhľadom na to, že vec musí byť vrátená Všeobecnému súdu, o trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 21. decembra 2012, Wesergold Getränkeindustrie/ÚHVT – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (T-278/10), sa zrušuje.**

2. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy